

4. Баранов О. С. Актуальні проблеми протидії та запобігання корупції в органах Державної фіскальної служби. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер. : Юриспруденція*. 2016. № 20. С. 30–33.

5. Гедульянов В. Е. Аморальність та невідповідність поведінки особи, яка вчиняє або бере участь у вчиненні корупційного діяння, вимогам (критеріям) доброчесності як обов'язкові ідентифікуючі ознаки такого діяння. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право»*. 2019. Випуск 57. С. 15–19.

6. Співак І. В. Упровадження стандартів митної етики та доброчесності як один з основних напрямів розвитку антикорупційної політики держави в митній сфері. *Вісник НТУУ «КПІ». Політологія. Соціологія. Право*. 2019. Випуск 3 (43). С. 267–273.

7. Янюк Н. Актуальні проблеми у регулюванні питань професійної етики публічних службовців. *Вісник Львівського університету. Серія юридична*. 2014. Вип. 59. С. 194–199.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-526-6-29>

METHODOLOGY OF SCIENTIFIC KNOWLEDGE OF THE ESSENCE OF THE PRINCIPLE OF REASONABLENESS IN ADMINISTRATIVE-PROCEDURAL LEGAL RELATIONS

МЕТОДОЛОГІЯ НАУКОВОГО ПІЗНАННЯ СУТНОСТІ ПРИНЦИПУ РОЗУМНОСТІ В АДМІНІСТРАТИВНО- ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИНАХ

Platonov I. M.

*External Postgraduate Student
Scientific Institute of Public Law
Kyiv, Ukraine*

Платонов І. М.

*здобувач
Науково-дослідний інститут
публічного права
м. Київ, Україна*

Враховуючи важливе теоретичне значення, що являє собою дослідження проблематики принципу розумності в адміністративно-процесуальних правовідносинах є необхідним акцентуація уваги на визначенні змісту методології наукового пізнання відповідної сфери.

Сутність принципу розумності визначається через його здатність забезпечити стабільність та ефективність у регулюванні адміністративно-процесуальних правовідносин.

Право як соціальний інструмент в цілому визначається як досягнення розвитку людського розуму, а отже і принцип розумності покладено в основу нормативного регулювання суспільних правовідносин.

Всі елементи суспільного життя мають відповідати ідеї їх розумності виникнення, реалізації, зміни та припинення.

Розумна організація суспільного життя є тією гарантією, що здатна сприяти досягненню бажаного рівня ефективності нормативного регулювання та реалізації інтересів учасників правовідносин.

Таким чином, в межах цього дослідження ми обстоюємо ідею, що сутність права як соціального регулятора визначається через встановлення його розумності, обчлиивості, раціональності, але не має бути позбавлено відповідності моральним засадам суспільства.

Отже, метою цього підрозділу є встановлення методології визначення сутності та змісту принципу розумності як принципу адміністративно-процесуальних правовідносин, що пов'язується із вирішенням таких наукових завдань, що відображуються у: визначенні кола наукових пізнавальних інструментів здійснення наукових досліджень в межах юридичної науки; встановленні функціонального змісту принципу розумності як принципу адміністративно-процесуальних правовідносин.

Розкриття методології дослідження принципу розумності як принципу адміністративно-процесуальних правовідносин має слідувати шляхом сходження від загального та спеціального, де загальним нами розглядається пізнання в цілому система принципів права, а спеціальним – власне зміст принципу розумності та особливості його запровадження до адміністративно-процесуальних правовідносин на різних їх стадіях.

Адміністративно-процесуальні відносини включають у своїй структурі : адміністративно-деліктні правовідносини; адміністративно-судочинні правовідносини; адміністративно-оскаржувальні правовідносини. Дослідження системи принципів адміністративно-процесуальних відносин має базуватися на : науковому обґрунтуванні досягнутих висновків; можливості застосування групи однорідних методів наукового пізнання; на обранні ефективних напрямів забезпечення їх реалізації та впровадження [1, с. 68–70].

При цьому методологія дослідження системи принципів адміністративно-процесуальних відносин пов'язується із необхідністю

застосування доволі широкого спектру методів наукового пізнання, що притаманні як загальній філософії науки, так і окремих наукових галузям, і не повинно обмежуватися виключно методологією юридичної науки.

Відтак до методологічного інструментарію, що дозволяє розкрити зміст принципів адміністративно-процесуальних відносин необхідно віднести і загальнофілософські методи наукового пізнання (аналізу і синтезу, синергетичного сходження, структурно-логічного мислення, прогнозування тощо), так і міжгалузеві методи (історичний, статистичний, соціологічний та інші), а також і спеціальною юридичні методи (метод порівняльного правознавства та ін.) [2, с. 36–38].

Традиції розвитку вітчизняної юридичної науки та встановлення її методології нерозривно пов'язується із застосуванням діалектичного підходу, що визнавався тривалий час як єдино можливий та необхідний для забезпечення ефективності пізнавального процесу [3; 4].

Застосування діалектичного підходу при формуванні методології наукового пізнання дозволяє вирішити завдання із визначення часово-просторових характеристик тих чи інших правовідносин, їх принципів та змістів. Однак застосування лише діалектичного підходу при проведенні наукових досліджень необґрунтовано обмежує його повноту та нездатно повною мірою відобразити сутність досліджуваного суспільного явища чи суб'єкта [5, с.11–12].

З врахуванням розуміння методології наукових досліджень як певного системно-логічного явища виділимо наявні підходи до встановлення її структури та змісту.

Література:

1. Гусак О. С. Принципи судочинства в системі принципів права: теоретико-правові аспекти : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01. Київ, 2018. 247с.
2. Фулей Т. І. Сучасні загальнолюдські принципи права та проблеми їх впровадження в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01. Київ, 2003. 253 с.
3. Костицький М. В. Про діалектику як методологію юридичної науки . *Філософські та методологічні проблеми права*. 2012. № 1. С. 3–17.
4. Шевчук Р. Ще раз про діалектичний метод у правознавстві. *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 11. С. 216–219.

5. Колодій А. М. Принципи права України. Київ : Юрінком Інтер, 1998. 208 с.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-526-6-30>

**LEGAL REGULATION OF SOCIAL RELATIONS IN THE USE
OF INFORMATION TECHNOLOGY IN THE UNITED STATES**

**ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СУСПІЛЬНИХ ВІДНОСИН
У СФЕРІ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ
В США**

Serebro M. V.

*Candidate of Law, Associate Professor,
Postdoctoral Student
Uzhhorod National University
Uzhhorod, Ukraine*

Серебро М. В.

*кандидат юридичних наук, доцент,
докторант
Ужгородський національний
університет
м. Ужгород, Україна*

Питання правового регулювання та публічного адміністрування у сфері використання інформаційних технологій набуває все більшої популярності у вчених-адміністративістів, адже тотальна інформатизація, вільний доступ громадян до будь-яких інформаційних ресурсів в Інтернет приносять не тільки позитивні результати у вигляді самоосвіти та розвитку комунікації між людьми, але й часто становлять загрозу національній інформаційній безпеці, правам і свободам користувачів цифрового контенту.

З метою належного адміністративно-правового регулювання суспільних відносин у сфері використання інформаційних технологій в Україні доцільним є дослідження відповідного досвіду зарубіжних країн. Так, одним із флагманів в питанні розвитку інформаційних технологій та забезпечення свободи слова в Інтернет є США.

О. Снопок зазначає, що коли йдеться про модерування контенту в Інтернеті, у Сполучених Штатах найчастіше посилаються на два важливіші правові положення: Першу поправку до Конституції США та розділ 230 Закону про комунікаційну порядність (Communications Decency Act) 1996 року [1].